

Eksemplarer vil blive omdelt og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted torsdag den 19. januar 2006. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette forslag som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Medlemmer af Folketinget Per Clausen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til videnskabsministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke konsekvenser den stigende sammenblanding af den offentlige forskning og erhvervsinteresser har for åbenhed og objektivitet så vel i forskningen som i offentliggørelsen af forskningens resultater og for, hvordan han vil modvirke manipulation af resultaterne i forskningen som konsekvens af det private engagement i den offentlige forskning?«
(Forespørgsel nr. F 21).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 68: Forslag til lov om ændring af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og lov om påligningen af indkomstskat til staten. (Indførelse af ekstra tillægsydelse, ophævelse af regler om nedsat invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og invaliditetsydelse for gifte og fritagelse for ekstra tillægsydelse i den skattepligtige indkomst).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 16/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Hr. Hans Andersen som ordfører.

Hans Andersen (V):

Dette lovforslag er fremsat som et led i aftalen om finansloven for 2006.

Forslaget har to hovedformål. Det ene er at give modtagere af almindelig og forhøjet almin-

delig førtidspension en økonomisk håndsrækning i form af en tillægsydelse, som løfter de samlede pensionsydelser op til niveauet for den mellemste førtidspension. Det betyder konkret en økonomisk skattefri håndsrækning på henholdsvis 28.000 kr. årligt og ca. 13.500 kr. årligt.

Det andet formål med forslaget er at sidestille gifte og samlevende førtidspensionister, så de alle fremover har ret til de fulde beløb. Det svarer samlet til forbedringer for førtidspensionisterne for i alt 610 mio. kr. i 2006 og berører godt 49.000 førtidspensionister.

I Venstre er vi tilhængere af at gøre en ekstra indsats for førtidspensionisterne, der hører til de mest fastlåste grupper i vores samfund, idet de har en varigt nedsat funktionsevne og dermed befinder sig i en situation, der er svær at forbedre. Derfor er der behov for at gøre en særlig indsats for førtidspensionisterne.

Samtidig reducerer vi antallet af ydelsesniveauer fra fire til to, idet pensionisterne på de laveste to niveauer med forslaget her løftes op på niveauet for mellemste førtidspension. Vi vil altså få et mere forenklet og gennemskueligt system.

Ved samtidig at ophæve reglerne om nedsat invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og invaliditetsydelse for gifte vil vi også få et mere fair system, og fremover vil vi sidestille gifte og samlevende førtidspensionister.

På denne baggrund kan Venstre støtte lovforslaget.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, at de fleste sympatiserer med tanken om at give en hånd til dem, der trænger mest.

Derfor synes jeg også, at det kan undre, at regeringens og Dansk Folkeparti har valgt kun at kigge på de førtidspensionister, der i dag modtager almindelig førtidspension og forhøjet almindelig førtidspension. Det er jo dem, der i sin tid, kan man sige, blev anset for at være de mest rørige af de førtidspensionister, der var. Hvorfor vil man overhovedet ikke, om jeg så må sige, tilgodese dem, der er på den mellemste førtidspension eller højeste førtidspension?

Kl. 10.05

Det, man kunne gøre, var jo i stedet for at gøre forskel på førtidspensionisterne og sige,

dem vil vi godt hjælpe, dem vil vi ikke, så at sige: Alle førtidspensionister på den gamle ordning kan blive revideret til den nye førtidspensionsordning. Hvis nogen af dem skulle have fået det bedre og have mulighed for at arbejde, kan de få lov til at få en arbejdsprøvning, og ellers kan de komme ind i den nye ordning.

Hvorfor skal det kun være denne forholdsvis beskedne gruppe førtidspensionister, der skal tilgodeses?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo således, at disse førtidspensionister modtager det mindste beløb og er i en fastlåst situation. Det er også således, at hvis man kigger på, om de har supplerende indtægter ved siden af, så er det jo overordentlig begrænset. Det er ud fra de forhold, vi har prioriteret, at det er de mennesker på den laveste og forhøjede almindelig førtidspension, vi gerne vil tilgodeses.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Grunden til, at det er dem, der i dag får de mindste ydelser, er jo, at de i sin tid, om man så må sige, blev vurderet til at være dem, der kunne mest. Så ville det ikke være mere fair at sige til folk, at de selv kunne vælge, om de vil revideres til en ny ordning og komme op på det høje niveau, eller om de vil prøve, om de kan klare et fleksjob?

Hvorfor er det sådan, at Venstre partout vil tryne folk til at forblive uden for arbejdsmarkedet på et tidspunkt, hvor vi måske også har brug for mere arbejdskraft, end vi havde dengang, til at blive fortrængt fra arbejdsmarkedet? Hvorfor er det sådan, at Venstre ikke vil give folk lov til selv at sige, at de føler sig trængte på økonomien og derfor gerne vil ind i den nye ordning, i stedet for at håndplukke en lille gruppe førtidspensionister og sige, at dem vil vi gerne forkæle, mens alle de andre bare får lov til at passe sig selv?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo ikke således, at vi ikke skal gøre en aktiv indsats for de førtidspensionister, der nu bliver løftet op på den mellemste førtidspension. Det Radikale Venstre har selv været med til i satspuljeforhandlingerne at afsætte midler til at hjælpe disse mennesker til at være mere aktive, både med en supplerende arbejdsindkomst og

også i det generelle samfund. Det vil jeg gerne støtte.

Men vi gør altså det, at vi løfter dem på de laveste indkomster, og det synes jeg er tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu har vi, kan man sige, heldigvis diskuteret førtidspensionisternes økonomiske forhold over nogle måneder. Efterhånden er det jo ikke nogen hemmelighed, at vi meget, meget gerne ser, og man kan faktisk nå det endnu, at vi får skabt en samlet løsning, sådan at vi får løftet alle førtidspensionister på den gamle ordning op til det økonomiske niveau, der gør sig gældende for dem, der er blevet pensionister efter 2003.

Derfor skal jeg, og det er meget i forlængelse af hr. Martin Lidegaards indlæg, spørge ordføreren, om ikke det havde været klogere at gøre det her en gang for alle, sådan at førtidspensionisterne i Danmark ikke skal sidde derude i dag og vurdere, om de nu er kommet med i den gruppe, der skal have flere midler, eller om de stadig væk står udenfor, fordi de f.eks. er på den mellemste førtidspension.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Man må bare forholde sig til, at det her er en aftale som følge af finansloven, hvor vi løfter dem, der har de allermindste indkomster, op på den mellemste førtidspension. Det bidrager vi til med 610 mio. kr.

At Socialdemokraterne har fremsat et forslag om at løfte førtidspensionisterne generelt med et finansieringsbehov på 3 mia. kr., er en anden historie, som der ikke er finansiering til. Vi har i hvert fald ikke set, at Socialdemokraterne har fremvist finansiering til det.

Jeg synes sådan set, at den ordning, vi nu er blevet enige om, er fornuftig, og den løfter dem med de mindste indkomster.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Så må jeg jo også forstå ordførerens svar i den retning, at det alene er et økonomispørgsmål, for jeg hører ikke hr. Hans Andersen sige, at der ikke er behov for, at førtidspensionister på den mellemste førtidspension også får et økonomisk løft. Også her har vi at gøre med mennesker, der i hvert fald for manges vedkommende har me-

get lave rådighedsbeløb, når regningerne er betalt.

Jeg må jo næsten forstå ordførerens svar således, at det er, fordi man i regeringen og hos Dansk Folkeparti ikke har ønsket at finde de milliarder, der skal til, for at alle førtidspensionister på den gamle ordning, der modtager en lavere ydelse end dem på den nye ordning, kan løftes op til samme høje niveau.

Det kan jo undre, fordi vi senere ifølge Folketingets dagsorden skal førstehandle et lovforslag, hvor man nedsætter passagerafgiften, der koster en halv milliard kroner. Dem kunne man måske have brugt på førtidspensionisterne i stedet.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det er jo sådan i politik, at alt handler om en prioritering, og vi har prioriteret at anvende 610 mio. kr. på at løfte de førtidspensionister med de allermindste indkomster, som er i en fastlåst situation.

Kl. 10.10

Så har vi også sammen med Socialdemokraterne siddet i satspuljekredsen og fordelt en lang række andre midler, som Socialdemokraterne – som jeg forstod det – som udgangspunkt ønskede at anvende til at løfte førtidspensionisterne helt generelt. Men vi er da heldigvis, synes jeg, blevet enige om at bruge disse penge på en lang række andre ting, f.eks. at støtte udsatte børn og unge og hjælpe til med at forbedre forholdene for handicappede.

Alt i politik handler jo om at prioritere, og her har vi altså prioriteret, at vi gerne vil bruge 610 mio. kr. på at løfte de førtidspensionister, der i dag modtager de mindste beløb.

Formanden:

Tak til hr. Hans Andersen. Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Hr. Hans Andersen har selvfølgelig ret i, at alt i politik er en prioritering, og jeg skal da gerne herfra tilkendegive, at i dette rige, rige, rige samfund, hvor vi i år har et overskud på op imod 50 mia. kr., finder vi stadig væk, at det burde være muligt både at løfte den store socialpolitiske opgave, der handler om at få bibragt nogle bedre forhold for vores udsatte børn, for vores hjemløse, for vores sygehuse, og samtidig en gang for

alle få givet et økonomisk løft til de førtidspensionister, der i dag har alt for lave rådighedsbeløb.

Politik er også mulighedernes kunst, og havde der været et andet politisk flertal, havde vi faktisk kunnet nå at løse begge typer problemstilling, men det er der altså åbenbart desværre ikke politisk vilje til.

Hvorom alting er, så er førtidspension og hele det system, der knytter sig dertil, en af de vigtigste brikker i vores velfærdssamfund. Har man som menneske mistet sin arbejdsevne, har man et handicap, har man en voldsom psykiatrisk lidelse, har man været udsat for en alvorlig arbejdsulykke, ja, så er det helt afgørende, at der er et godt og solidt førtidspensionssystem, der sikrer et ordentligt forsørgelsesgrundlag for det enkelte menneske.

Derfor er diskussionen om førtidspensionen, både hvad angår arbejdsevne, fleksjob, retssikkerhed og de økonomiske vilkår for den enkelte pensionist, uhyre vigtig. Efter at førtidspensionsreformen blev indført i 2003 har det stået klart, at der er opstået et helt urimeligt skel mellem pensionister på den gamle ordning og pensionister på den nye ordning, ganske enkelt fordi mange førtidspensionister i dag modtager en alt for lille pension både i forhold til andre pensionister og i forhold til de leveomkostninger, der er i dagens Danmark.

Jeg møder somme tider førtidspensionister, der, når regningerne er betalt, kun har 1.500-1.600 kr. tilbage til at betale for mad og alle de andre udgifter, der er i en hverdag, og det er ganske enkelt for lidt. Det er lige præcis derfor, at vi fra Socialdemokratiets side har foreslået, at alle førtidspensionister på den gamle ordning skal løftes op til samme høje niveau, som gør sig gældende for pensionister på den nye ordning.

Derfor er vi også positive over for det her forslag, men er selvfølgelig sammen med tusindvis af førtidspensionister, altså dem, der ikke får noget ud af forslaget her, ærgerlige over, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil være med til det lange, seje træk, enten ved, som vi har foreslået, at løfte alle op ydelsesmæssigt i år eller som minimum at få vedtaget en plan for, hvordan vi kan gøre det over de kommende år.

Vores forslag, altså det socialdemokratiske, går i al sin enkelthed ud på, at de pensionister, der er på den gamle ordning, løftes op til samme høje økonomiske niveau, at ingen genvisiteres, at ingen kan gå ned i ydelse, og at vi allerede får det indført for 2006, fordi det haster. Havde regeringen og Dansk Folkeparti derfor haft poli-

tisk mod og vilje, så ville det have været muligt at samle et bredt politisk flertal for en ordentlig løsning, der kunne gælde alle pensionister i år.

Nu har vi i stedet fået det her forslag, som er et skridt i den rigtige retning, men som jo som allerede nævnt ikke imødekommer de behov, som pensionister på mellemste førtidspension møder i deres hverdag.

Hvorom alting er, så er vi først og fremmest glade for, at det er lykkedes at finde en politisk løsning for nogle af de førtidspensionister, der i dag har den ringeste økonomi, og derfor går vi selvfølgelig også positivt ind i det videre arbejde med forslaget.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Socialdemokraterne er positive over for det her forslag og forhåbentlig også stemmer ja til det ved tredjebehandlingen, men jeg må sige, at jeg synes, det er hyklerisk af fru Mette Frederiksen at hævde, at forbedringerne for førtidspensionisterne via det her lovforslag er for ringe. Må jeg henlede opmærksomheden på, at det var fru Mette Frederiksens egen partifælle, hr. Henrik Dam Kristensen, der var arkitekten bag denne førtidspensionsreform.

Kl. 10.15

Hvorfor gjorde Socialdemokraterne ikke indsigelser dengang? Hvorfor sørgede man ikke for, at vi ikke fik et A- og et B-hold af pensionister?

Jeg ved godt, at man kan finde penge, og dem kan man finde mange steder. Vi har fundet ca. 1 mia. kr. til det her forslag. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne så ønsker at finde 3 mia. kr., men det var bl.a. fra satspuljen. Der vil jeg spørge fru Mette Frederiksen, om man i Socialdemokratiet mener, at det er socialt ansvarligt at tage pengene fra narkomanerne, fra de hjemløse, fra de prostituerede og mange andre grupper?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Til det sidste spørgsmål må svaret selvfølgelig klart være nej. Det socialt ansvarlige politiske svar i denne her sag er selvfølgelig at finde midler til begge dele. Vi har da som et af verdens rigeste samfund – det ved jeg er en kendsgerning, som Dansk Folkeparti engang imellem fornægter – selvfølgelig da råd til både at løse de socialpolitiske opgaver, der vedrører at få brudt den negative sociale arv og givet vores hjemløse, vo-

res misbrugere, vores psykisk syge, vores prostituerede en langt bedre tilværelse og mange flere muligheder, end der gør sig gældende i dag, samtidig med at vi får løftet vilkårene for vores førtidspensionister. Så det er muligt at gøre begge dele samtidig, hvis man ellers har det politiske mod dertil.

Hvad angår reformen fra 2003, er der jo heldigvis bred politisk enighed om, at det på mange, mange måder var et skridt i den rigtige retning. Vi har hele tiden vidst, at der var et problem, hvad angår ydelsesniveauet. Det har vi hele tiden vidst. Det er også derfor, at vi allerede for år tilbage foreslog at hæve pensionstillægget for vores førtidspensionister – et forslag, som Dansk Folkeparti hele tiden er gået imod.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er altså nødt til at sige, at Socialdemokraterne råber højere og højere og mere skingert, hver gang der er indgået en aftale. Socialdemokraterne kunne være med i mange aftaler, men man har valgt at gå fra dem: fra kommunalreformen, fra boligforliget og alle mulige andre aftaler. Man vil hellere stå ude på sidelinjen og råbe og skrike og kritisere. Jeg vil kalde det for ren resultatspolitik: Det er støjende, men det er resultatløst, det er indigneret, og det er ansvarsfrit.

Hvor var Socialdemokraterne henne, da de sad i regering? Satte de højere standarder for førtidspensionisterne? Hjalp de de dårligst stillede folkepensionister? Nej, det gjorde de ikke. Men nu sidder de ude på tilhørrerbænkene ved en fodboldbane og råber og skriger og er indignerede, og så sætter de et tudefæs op og beskylder os, der arbejder nede på banen og fremskaffer penge bl.a. til førtidspensionister, for, at vi ikke gør det godt nok.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nu skal man jo passe på, man ikke bliver så skinger i sit forsøg på at udstille andre, som skingrer, at man kommer til at overskygge sagens substans.

Jeg mener sådan set, at noget af det vigtigste, der er sket på førtidspensionsområdet i mange år, er den reform, der er blevet vedtaget med et bredt politisk flertal i vores Folketing, for den har netop på afgørende områder sat fokus på indholdet i vores førtidspensionisters liv og hverdag og på de muligheder, der skal gøre sig gældende, eksempelvis hvad angår fleksjob. En

del af pointen er jo netop også at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet for de mennesker, der overhovedet har mulighed for at honorere de krav, der stilles der.

Så summa summarum: Der ville være et politisk flertal i det danske Folketing for en gang for alle at få vedtaget et ordentligt økonomisk løft for landets førtidspensionister. Det har regeringen og Dansk Folkeparti ikke ønsket. Det er sådan set ikke et problem for Socialdemokratiet, det er snarere et problem for de pensionister, der på den mellemste førtidspension ikke får noget som helst ud af forslaget her.

Formanden:

Tak til fru Mette Frederiksen. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg må sige, at jeg overhovedet ikke kan se, at det her forslag er skadeligt for førtidspensionisterne. De førtidspensionister, der er på den gamle ordning på de to laveste ydelsesniveauer, får et gevaldigt løft. Det må da være en klar forbedring.

Men jeg vil da godt indledningsvis sige, at jeg på Dansk Folkepartis vegne godt vil have lov til at påtage mig æren for det her forslag, for man kan da sige, at det er vores fortjeneste, at vi førstehandler det her i dag, lige netop et lovforslag om indførelse af en ekstra tillægsydelse til vores førtidspensionister. Det var helt afgørende for os, at der på finansloven blev afsat midler til de allerdårligst stillede førtidspensionister, og det er grupperne på de to laveste niveauer. Regeringen var lydør, og det er vi selvfølgelig utrolig glade for.

Kl. 10.20

Dansk Folkeparti lovede i forbindelse med folketingsvalget tidligere i 2005 forbedringer på 1 mia. kr. til førtidspensionisterne. Det løfte er nu indfriet.

Med finansloven for 2006 bliver godt 49.000 mennesker omfattet af forbedringerne. Førtidspensionisterne på de to laveste ydelser i det gamle system fra før 2003 vil få udbetalt en ekstra tillægsydelse på mellem 13.464 kr. og 14.760 kr. årligt. Beløbet udbetales skattefrit, og når beløbet udbetales skattefrit, betyder det, at tillægsydelsen ikke får betydning for udbetalingen af andre offentlige ydelser, f.eks. boligydelsen.

I Dansk Folkeparti har vi valgt at bruge de penge på de økonomisk svagest stillede førtidspensionister. Hvis vi eksempelvis havde valgt at

overføre alle pensionister i det gamle førtidspensionssystem til det nye, havde det medført, at nogle førtidspensionister havde fået udbetalt en lavere ydelse end hidtil, og det ville vi selvfølgelig ikke være med til.

Formålet med lovforslaget er for det første at tildele modtagere af almindelig og forhøjet almindelig førtidspension en ekstra tillægsydelse, som løfter de samlede pensionsydelser op til niveauet fra mellemste førtidspension. For det andet er det at ophæve de gældende regler om, at invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og invaliditetsydelse nedsættes for pensionister, der er gift med en modtager af førtidspension eller invaliditetsydelse, som ligeledes har ret til beløbene. Herved ligestilles gifte med samlevende. Det betyder, at alle førtidspensionister og modtagere af invaliditetsydelse fremover vil have ret til det fulde beløb.

Vi ser det her forslag som en helt klar forbedring og et skridt i den rigtige retning, når det drejer sig om at udligne forskellene mellem A- og B-holdet. Det er et faktum, at tilværelsen for mange førtidspensionister er den rene ørkenvandring. Når disse pensionister har betalt de faste månedlige udgifter, kan enhver ekstraudgift vælte budgettet fuldstændigt. Med det her forslag sikres førtidspensionister med lave indkomster en ekstra tillægsydelse, og det er faktisk et beløb, der i et sparsomt budget vil give et mærkbart tilskud til økonomien.

Jeg vil afslutningsvis sige, at det er glædeligt, at de hørings svar, vi har modtaget til forslaget, er meget positive. Det er også positivt, at vi i Dansk Folkeparti dagligt modtager mange henvendelser fra førtidspensionister, som er utrolig glade for og ser frem til at modtage den ekstra tillægsydelse. Jeg ser det også som et stort plus, at foreningen af førtidspensionister faktisk er meget, meget glade for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidgaard (RV):

Jeg kan da fortælle fru Pia Kristensen, at jeg modtager rigtig mange e-mails især fra førtidspensionister, der er på den mellemste førtidspension, og som er rigtig kedede af, at de slet ikke er kommet i betragtning. For de blev sådan set i sin tid vurderet til at være mindre egnet til arbejdsmarkedet end dem, som fru Pia Kristensen nu belønner.

Sandheden er jo, at det kun er 25 pct. af førtidspensionisterne på den gamle ordning, som, om jeg så må sige, får glæde af det her forslag. Vi

har regnet lidt på det, og vi forstår det ikke, for vi tror, at vi for nogenlunde det samme beløb kunne have givet et tilbud til alle førtidspensionister på den gamle ordning om, at de kunne blive revideret ind i den nye ordning.

Så ville der måske være en lillebitte gruppe – jeg tror ikke, det er mange, for der er jo en grund til, at folk har været på førtidspension længe, men vi ved også, at der nogle gange er folk, der får det bedre, og at der også er større efterspørgsel af arbejdskraft i dag – hvor nogle af dem oven i købet kunne få lov til at få et deltidsarbejde eller et fleksjob osv.

Hvorfor er det fru Pia Kristensen og Dansk Folkeparti, der skal bestemme, hvilke 25 pct. der skal have glæde af det her, i stedet for førtidspensionisterne selv?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu er det jo sådan, at hvis man vil løfte alle på den gamle ydelse over i det nye system, så skal der også nogle flere penge til. Da vi gik til forhandlinger, krævede vi at få 1 mia. kr. i hvert fald. Vi havde gerne set, at vi havde fået flere penge, så vi kunne gøre yderligere, men vi synes, vi har taget det første skridt i retning af at udligne forskellen mellem A- og B-holdet af førtidspensionister.

Så vil jeg lige sige: Dansk Folkeparti er ikke med i den førtidspensionsreform, fordi vi forudså, at det ville komme til at gå sådan.

Hr. Martin Lidegaard snakker også om fleks- og skånejob. Men der er jo ikke job nok til de mennesker. Vi er da enige med hr. Martin Lidegaard i, at hvis en person på førtidspension kan magte at gå ud og tage et arbejde nogle timer om ugen, skal den person da også have lov til det. Det er der faktisk mange førtidspensionister der gerne vil, men der er ikke job nok til dem derude.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er en meget stor diskussion, om der er de job, eller hvorfor de job ikke bliver besat. Den tror jeg at jeg vil gemme lidt og så prøve at koncentrere mig om mit forslag, som ikke går ud på, at man tager alle, der nu er på den gamle ordning, og løfter dem over på den nye. Mit forslag går derimod ud på, at man giver de folk, der er på den gamle ordning, muligheden for selv at vælge.

Kl. 10.25

Det er, og det ved vi alle sammen, nogle meget komplicerede regnestykker. Det afhænger også af, hvorvidt man får boligydelse, og hvilken livssituation man i øvrigt har, om det, om jeg så må sige, kan betale sig for en førtidspensionist at gå fra den gamle til den nye ordning, og det afhænger af, om vedkommende måske synes, at det vigtigste i livet ikke er at få en mindre forhøjelse økonomisk, men måske at få et andet liv og blive mindre ensom og komme ud på arbejdsmarkedet igen, selv om det kun er 5, 10 eller 15 timer.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti meget, hvis man i stedet for at komme og sige, at sådan skal det være for de 25 pct., og de 75 pct. lader vi så være, sagde: Førtidspensionisterne, der kender deres eget liv, må selv vurdere, hvordan de vil benytte ordningerne, og så giver vi dem muligheden for at gå ind i den nye ordning.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu har vi haft mulighed for at snakke med mange førtidspensionister igennem de sidste to år. Og det er da helt klart, at vi f.eks. har snakket med Foreningen af Førtidspensionister, og det er faktisk dem, der har foreslået os det: Løft de to laveste niveauer, få de to laveste niveauer afskaffet, og få dem op på den mellemste førtidspension. Jeg ved så ikke, hvem De Radikale har snakket med om det her, og hvordan De Radikale har fundet frem til den løsning.

Men vores løsning er altså, og det er det, det her forslag handler om, simpelt hen at løfte de grupper, der er på de to laveste trin, op. Vi synes faktisk, at det vil betyde et løft i økonomien, så de kan få en rimelig og en anstændig hverdag, for de har ikke ret mange penge på de to lavestniveauer.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Nej, der er rigtig, rigtig mange af vores førtidspensionister, der har meget, meget, meget lave rådighedsbeløb, og det kan også gøre sig gældende, når de er på den mellemste pension.

Derfor skal jeg bare høre ordføreren: Jeg kan forstå, at der er økonomiske årsager til, at det ikke er lykkedes at få skabt en løsning for alle pensionister på den gamle ordning. Skal jeg forstå det sådan, at der ikke er andre argumenter? Det er ikke sådan, at fru Pia Kristensen kan sige: Jamen de her pensionister har ikke behov for det, eller det vil ikke socialpolitisk være rigtigt,

at det alene er, fordi man ikke har kunnet finde midlerne i finansloven til at få løftet alle pensionister en gang for alle?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det handler altid om prioriteringer, og der skal jo nogle penge til, hvis man skal forbedre nogle ordninger. Men vi mener simpelt hen, at det er en rimelig løsning, en tilfredsstillende løsning, vi har fundet, ved at det er de to laveste grupper, der nu bliver tilgodeset. Det er også det, de førtidspensionister ude i det ganske land, vi har hørt fra, og også Foreningen af Førtidspensionister har ytret ønske om: Det er de to laveste niveauer, der skal løftes; det er førtidspensionisterne på de satser, der har de færreste penge.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror i virkeligheden, at førtidspensionisternes reaktion er meget forståelig: at en halv løsning er bedre end ingen løsning. Men en hel løsning er dog bedre end både en halv og ingen løsning.

Det er jo ikke førtidspensionisternes opgave at skabe de politiske løsninger; det er sådan set fru Pia Kristensens og resten af Folketingets opgave. Så det undrer mig ikke, at førtidspensionisterne i Danmark er glade for, at det her er et skridt i den rigtige retning. Jeg tror såmænd, at de fleste førtidspensionister stadig kunne ønske sig, at vi fra Folketingets side havde påtaget os det fulde ansvar.

Må jeg så ikke bare slutte af med at spørge fru Pia Kristensen: Senere på dagen skal Folketinget førstebehandle et lovforslag, hvor passagerafgiften for flytransport nedsættes. Det koster, tror jeg nok, 0,5 mia. kr. Havde det ikke været kloge at bruge den halve milliard kroner på førtidspensionisterne i stedet for på flypassagererne eller endnu værre flyselskaberne?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Når man forhandler finanslov skal man rundt om alle politikområder, sådan er det. Dansk Folkeparti er med i den finanslovaftale, og vi synes, det er en god finanslovaftale. Men vi har altså ikke eneret til at bestemme, hvad der skal ind i den finanslov, må jeg sige til fru Mette Frederiksen.

Så kan vi godt tage en detaljeret diskussion om, at der nu er nogle, der sidder og bliver kede af det, fordi de ikke er blevet løftet økonomisk osv., men jeg vil sige, at hele denne her debat minder mig om den debat, vi havde tilbage i år 2001 og 2002 og 2003 om ældrechecken. Da var Socialdemokraterne også imod: De var imod, at man satte midler af til den. Men i dag har vi altså en ældrecheck, hvor der bliver sat 1,3 mia. kr. af på finansloven årligt. Det var ikke godt nok, nej, det var ikke godt nok. Nu har vi så førtidspensionistydelsen, som Socialdemokraterne også er utilfredse med.

Hvorfor i alverden skal Socialdemokraterne altid først komme på banen, når regeringen og Dansk Folkeparti har forhandlet noget på plads? Hvorfor er Socialdemokraterne ikke på banen langt tidligere i forløbet og kommer ind og er medspillere? Jeg synes, det er nogle billige point at score ved at sidde der og være indigneret og sige: I har ikke gjort det godt nok, og det er, fordi I ikke vil.

Dansk Folkeparti vil gøre det bedre både for vores folkepensionister og for vores førtidspensionister; og det er faktisk lykkedes os ret godt, efter vi er kommet i Folketinget og efter 2001.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg skal bede ordføreren om at komme med en meget klart ja eller nej til det spørgsmål, jeg stiller:

Er det sådan, at ordføreren mener, at såfremt det her forslag vedtages, hæves førtidspensionisterne til et acceptabelt levestandardniveau – og det er så et økonomisk niveau, der er o.k., og som man kan leve for i dagens Danmark? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er sådan lidt svært at svare kort på det.

Som jeg også sagde i min ordførertale, så er det her et skridt på vej i den rigtige retning, for at vi kan få udlignet forskellen mellem de gamle førtidspensionister og de nye førtidspensionister. Der kommer flere finanslove, og der skal vedtages en finanslov til næste år, så det kunne jo være, at vi også ønsker at få sat flere penge af, så vi kunne give nogle højere ydelser måske også til dem på den mellemste førtidspension. Den tid, den interesse.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg kan forstå, at ordføreren ikke vil svare på, om det faktisk er et acceptabelt levestandardniveau, som de økonomisk dårligt stillede førtidspensionister hæves til.

Jeg kan afsløre, at Enhedslisten har en meget klar holdning til, at det ikke er et acceptabelt levestandardniveau. Det er alt for lavt! Som det har været refereret både fra De Radikale og Socialdemokraterne, så snakker man om et økonomisk råderum, hvor man faktisk ikke kan opretholde et familieliv på en ordentlig standard. Og det byder vi familier i dagens Danmark.

Jeg skal erindre Dansk Folkeparti om, at man er i gang med en finanslovaftale, som Dansk Folkeparti bakker op om, hvor man fortsat giver penge til boligejerne, hvor Mærsk Mc-Kinney Møller fortsat slipper for at betale skat, hvor der stadig væk postes penge ud til krigen i Irak, og alligevel mener Dansk Folkeparti at kunne forsvare, at det bare er et spørgsmål om prioritering, at de her mennesker stadig væk skal leve af rådighedsbeløb på 2.000 og 3.000 kr. om måneden. Det opfatter jeg som meget nært, og jeg vil godt have, at Dansk Folkeparti forholder sig til nærigheden i deres egne prioriteringer.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi synes netop ikke, at førtidspensionisterne får en rimelig ydelse, og det er derfor, vi har sat penge af til førtidspensionisterne til dem, der har de laveste ydelser. Det er derfor, vi går ind og vil have det her lovforslag vedtaget, så vi kan gøre noget ekstra for dem.

Jeg blev kontaktet af en førtidspensionist i går, som fortalte mig, at han og hans hustru vil få ca. 3.000 kr. mere udbetalt om måneden. Det er mange penge for dem, når de har været vant til at leve meget, meget småt og ikke haft råd til nyanskaffelser. Så 3.000 kr. ekstra om måneden til visse familier er faktisk utrolig mange penge i forhold til det, de er vant til i dag. Det synes jeg vi skal være stolte af, det skal vi være glade for: at vi kan tilbyde vores førtidspensionister nogle flere penge.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Der er, som det er nævnt, tale om en finanslovaftale, som er indgået mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti – et forslag om, at man hæver satserne for førtidspensionister, som er på de laveste satser, nemlig den almindelige førtidspension og den forhøjede almindelige førtidspension, op til samme niveau, som mellemste førtidspension er på i dag.

Derudover går man ind og siger, at invaliditetsbeløbet, erhvervsudygtighedsbeløbet og invaliditetsydelsen gøres uafhængige af ægtefællen. Den del af forslaget er vi meget glade for. Det er jo ikke rimeligt, at man, om jeg så må sige, bliver straffet, fordi man er gift. Det er ikke rimeligt, at man skal stilles anderledes, hvis man er gift, end hvis man er samboende.

I dag er det jo sådan, at man ikke bliver berørt af det, hvis man er samboende, men i det tilfælde, at man indgår ægteskab, så bliver man pludselig berørt af det. Det synes vi ikke er rimeligt. Vi synes ikke, at man på den måde skal stilles dårligere, fordi man vælger at blive gift eller vælger at blive ved med at være gift. Så det, at disse beløb bliver gjort uafhængige af ægtefællen, er vi meget tilfredse med.

Vi er også tilfredse med, at det her forslag jo samlet set er en økonomisk håndsrækning til dem, der i dag rent faktisk får mindst, og derfor kan vi fra konservativ side støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg undrer mig lidt, for jeg har indtryk af, at når hr. Tom Behnke og hans konservative kollegaer normalt drager rundt i landet hos Dansk Industri og andre arbejdsgivere, så gør de meget ud af, at de synes, det er utrolig vigtigt, at vi får prøvet og arbejdsprøvet alle de folk, som vi har på overførselsindkomster.

Hvad er egentlig grunden til, at hr. Tom Behnke og hans parti ikke finder, det ville være en bedre ordning, at alle førtidspensionister fik mulighed for at blive revisiteret og komme ind i den ny ordning, så der måske var en chance for, at nogle af dem kom ud på arbejdsmarkedet igen?

Kl. 10.35

Jeg har indtryk af, at hr. Tom Behnkes venner i industrien mangler arbejdskraft og savner arbejdskraft, og under mig derfor over, at De Konservative er så glade for, om jeg så må sige, at skubbe de her mennesker endeligt helt ud i den passive forsørgelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er jo sådan, at der her er tale om, at man økonomisk set løfter dem, der i dag får mindst, så de kommer op på samme niveau som dem, der får den mellemste pension. Det er rigtigt, at man godt kunne arbejde videre med det, og det vil vi også gerne fra konservativ side, og det får vi også lejlighed til. Det er jo ikke sådan, at når forslaget her er vedtaget, så lukker Folketinget og åbner aldrig igen. Der kommer nye finanslovforhandlinger, der kommer nye muligheder.

Her er der altså tale om, at vi kommer et skridt i retning af, at dem, der i dag får mindst, bliver løftet op. Men det er rigtigt, at det optimale ville være, at vi på en eller anden måde – og det kunne vi jo så også have drøftet under finanslovforhandlingerne, hvis parterne var blevet siddende ved bordet – lavede en løsningsmodel, hvor man gik ind og sagde: For dem, der i dag får pension efter de gamle spilleregler, kunne man jo godt forestille sig en eller anden ordning, hvor man kunne søge efter de nye spilleregler, men man så også skal leve op til de nye kriterier. Vi taler arbejdsprøvning, vi taler jobtræning, vi taler fleksjob osv. Det kunne man godt have gjort.

Det var ikke det, der lå i kortene, det var ikke det, vi nåede frem til, men vi er ikke færdige. Livet slutter altså ikke efter det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu ved vi jo ikke, hvad der foregik rundt om forhandlingsbordet, fordi regeringen som sædvanlig valgte bare at sidde med Dansk Folkeparti, men det kunne jo være, at regeringen, hvis den havde valgt at sidde med andre end Dansk Folkeparti, havde fået et bredere forlig, og et forlig, der gik mere i retning af det, som jeg forstår, at også hr. Tom Behnke i virkeligheden synes er en fornuftig tankegang.

Sagen er jo den, at de 25 pct., man vælger at tage hånd om her, er dem, for hvem der vil være størst chance for, at nogle måske kunne komme ud og få en plads på arbejdsmarkedet igen. Det er nemlig dem, som i sin tid blev vurderet til at have den største arbejdssevne. Det er også derfor, at det undrer mig, at det lige præcis er den gruppe, De Konservative nu vil tvinge helt ud i den passive forsørgelse og aldrig give en chance for nogensinde at komme ind og få en plads på arbejdsmarkedet.

Det er ikke, fordi jeg forestiller mig, at flere hundredetusinder førtidspensionister vil gå ud på det danske arbejdsmarked – det er der ingen, der gør. Men vi ved også, at der er nogle førtidspensionister – og jeg går ud fra, at hr. Tom Behnke får nogle af de samme e-mails, som jeg får, og som også handler om det – for hvem det er utrolig vigtigt at have et netværk og gå ud og være med, om det så kun er 10 timer om ugen.

Det, jeg synes er ulykkeligt i det her forslag, er, at De Konservative, der normalt går og siger det stik modsatte, denne her gang bare har bidt til bolle og fulgt Dansk Folkeparti og sender hele banden på passiv forsørgelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nu kan vi jo godt tage en lang diskussion om, hvorvidt oppositionen gik eller blev gået. Det er vores klare opfattelse, at oppositionen valgte at gå, men lad det ligge, for det bliver vi alligevel aldrig enige om.

Det, vi gør med forslaget her, er, at vi løfter dem, der får mindst. Dem, der økonomisk set er dårligst stillet i dag, løfter vi, men forslaget her ændrer jo ikke på reglerne i øvrigt. Hvis man som førtidspensionist vurderer, at man har muligheden for at have en anden form for indtægt, så er reglerne de samme før og efter det her lovforslag.

For mig at se kunne man godt åbne for, at det måske blev nemmere – for der kan jeg forstå, at det er ikke så nemt og så enkelt – og at man rent faktisk kunne henvende sig til det offentlige og sige: Jeg tror godt, jeg kunne bestride et job, måske på deltid, hvis jeg fik lidt hjælp til det. Det kunne godt være, at de spilleregler skulle gøres lidt nemmere og lidt mere enkle, og det vil vi gerne være med til at se på.

Som jeg sagde: Livet slutter ikke efter dette lovforslag. Der er masser af muligheder for at arbejde videre, og det vil vi gøre fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Hr. Tom Behnke har fuldstændig ret i, at livet ikke slutter her og heldigvis for det, for vi skulle da gerne opnå et regeringsskifte inden for ikke så lang tid.

Det, jeg bider mærke i i hr. Tom Behnkes ordførelse, er, at den principielle indgangsvinkel til dette lovforslag er, at man glæder sig over, at ægtefæller bliver uafhængige af hinanden. Det

var da en principfasthed, som jeg glæder mig til at se De Konservative viderebringe i kontant-hjælpssystemet, hvor folk i høj grad er afhængige af hinanden økonomisk. Så det glæder jeg mig til.

Jeg skal så sige, at hvis man nu havde de her bestræbelser, hvis det nu var et ønske fra De Konservatives side, at man godt ville give de her mennesker det her økonomiske løft, så må man jo erkende, at løftet fra den lave ydelse i dag og så op til den mellemste er et løft, korrekt, men vi snakker ikke om en rigdom, man sidder med. Der er ikke tale om et rådighedsbeløb til familien som f.eks. hr. Tom Behnkes vederlag i Folketinget. Folk med den mellemste pension sidder med et minimalt rådighedsbeløb. Det skal jeg bede hr. Tom Behnke bekræfte.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Der er tale om et løft for dem, der i dag får mindst. Hvordan i alverden kan man være utilfreds med det?

Det kan godt være, man kunne have ønsket sig noget mere, det kunne godt være, at man skulle have hjulpet til med at finde finansiering til, at man kunne have gjort noget mere, men det er ikke rimeligt, at man er utilfreds med, at dem, der i dag får mindst, får et løft.

Hvad angår reglerne for, om man er reelt enlig, samboende eller gift, så synes jeg nu nok, at Enhedslistens ordfører her blander tingene sammen, for i de to lovgivninger er der tale om to forskellige regelsæt. Det, vi siger her, er, at det ikke er rimeligt, at der er forskel på samboende og gifte. Men vi synes absolut, der skal være forskel på, om man er reelt enlig, eller om man ikke er reelt enlig. Og hvis man ikke er reelt enlig, så er det for os ligegyldigt, om man er samboende, eller om man er gift.

Det er den forskel, vi vil af med: I den lov, vi taler om her, er der forskel på, om man er samboende, eller om man er gift, og man er rent faktisk i den situation, at hvis man lader sig skille, kan man opnå mere. Det er ikke rimeligt.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg kan forstå, at ordføreren ikke vil svare på, om det er sådan, at man reelt ikke har særlig mange penge, selv om man opnår det her løft i førtidspensionslovgivningen.

Men jeg har en anden kommentar til ordføreren kommentar fra tidligere i debatten. Det var spørgsmålet om, at det skulle være meget nemmere at komme og melde sig på socialforvaltningen eller arbejdsformidlingen, eller hvor man nu melder sig, og sige, at man godt vil have et deltidsjob. Af erfaring, og det kan jeg jo så tilskrive mig selv som socialrådgiver, ved jeg, at det faktisk er meget nemt at komme og sige det. Problemet er, at arbejdsmarkedet i øjeblikket ikke åbner op for dem, så det er ikke særlig nemt for de her mennesker rent faktisk at gå ud og få et job, fordi vi står med et arbejdsmarked, der ikke er særlig rummeligt.

Når man nu sidder i regering, som De Konservative gør, har man jo faktisk muligheden ved at gå ind og påvirke det her arbejdsmarked for at sikre, at der bliver nogle meget klare lovgivningsregler og meget klare krav til virksomhederne om at sikre, at der åbnes op for, at folk kan få job, selv om de ikke kan bestride dem med hundrede procents arbejdskraft.

Det har man jo sådan set selv muligheden for at iværksætte, så det glæder jeg mig til at se De Konservative være bannerrører for: at sådanne krav bliver stillet til virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det har De Konservative været bannerrører for i al den tid, vi har siddet i regering, og det er jo derfor, vi i dag kan se, at beskæftigelsen er stigende, ledigheden er faldende, erhvervslivet har det godt, det kører fint derude, man har mulighed for at ansætte mere arbejdskraft. Vi har gjort det således, at det i Danmark kan betale sig at drive egen virksomhed.

Jeg ved godt, Enhedslisten har et andet syn på det her. Men det syn på det har vi ikke i Det Konservative Folkeparti. Vi mener rent faktisk, vi har gjort temmelig meget.

Vi mener også, at vi på en lang række områder inden for det sociale område har gjort, hvad vi kunne, og vi er ikke færdige endnu, der skal arbejdes mere. Men vi har gjort temmelig meget for netop at sørge for, at arbejdsmarkedet er parat, og at man sørger for, at folk, der kan arbejde, også kommer ud på arbejdsmarkedet. Så det skal der ikke være nogen tvivl om.

Men det, man altså hele tiden skal huske på, er, at man med det her forslag går ind over for de to laveste satser og siger: Vi synes, de satser er for lave, derfor forhøjer vi dem. Vi forhøjer de to laveste satser, således at man kommer op og

får samme sats som på mellemste førtidspension.

Deri ligger der jo også, at vi synes, at de to laveste satser var for lave. Det er derfor, vi forhøjer dem.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Vi har her at gøre med et lovforslag, der på overfladen ser sympatisk og velmenende ud, men som, når man dykker lidt ned i materien, ikke er et kønt forslag.

Det er det ikke af to grunde:

For det første rammer forslaget skævt. Man går ind her og forholder sig til to af de grupper, der var i den gamle førtidspensionsordning, nemlig den såkaldt almindelige gruppe og forhøjede almindelige gruppe. Den almindelige gruppe består af ca. 2.200 førtidspensionister, der dengang i 1990'erne var 60-66 år, og der vil jeg sige, at den del og den gruppe støtter vi at man forhøjer. Det er meget usandsynligt, at der vil være, om jeg så må sige, realistisk mulighed for at få de mennesker ud på arbejdsmarkedet igen, og de lever for en meget lille sum penge.

Men den anden og virkelig store gruppe, som er den forhøjede almindelige gruppe, var jo dem, man dengang i 1990'erne vurderede havde mest arbejdsevne af de mange førtidspensionister, der kom i 1990'erne.

Derfor undrer det virkelig Det Radikale Venstre, at det lige præcis er den gruppe, som kun udgør 25 pct. af førtidspensionisterne, man nu vælger at bruge alle pengene på. Vi har også fået et andet arbejdsmarked med større efterspørgsel, hvor man måske har mulighed for faktisk at få et mere rummeligt arbejdsmarked og få nogle af de her mennesker ud på det. Hvad med alle dem på den mellemste førtidspension, som i sin tid blev erklæret for to tredjedels ikkearbejdsdygtige, og som det er meget mindre realistisk nogen sinde vil kunne få en plads på arbejdsmarkedet? Hvorfor skal de bare have lov til at sejle deres egen sø? Det giver simpelt hen ikke mening.

Kl. 10.45

Det fører mig til den anden grund til, at det ikke er et kønt forslag. Hele den her måde at tænke socialpolitik på er nemlig udtryk for en gammeldags og opgivende socialpolitisk indstilling. Når man skal forsøge at råde bod på det

meget triste faktum, at 25 pct. af de voksne danskere står uden for arbejdsstyrken, at vi har 900.000 danskere i den arbejdsdygtige alder, som vi har skubbet ud, er det, som om det eneste, man kan gribe til, er at sende flere penge til dem.

Det er ikke, fordi jeg vil negligere, at der er grupper af mennesker, der har alt for få penge at leve for, og som har brug for en økonomisk håndsrækning, men det er, fordi fattigdomsproblemet i Danmark stikker langt dybere end bare det økonomiske problem. Det handler om ensomhed; det handler om ikke at have et socialt netværk; det handler om ikke at have en arbejdsplads, som man er en del af.

Det, man reelt gør ved at skrue lovforslaget sådan her sammen, er, at man tager de her mennesker, giver dem nogle flere penge, men så vil man i øvrigt heller ikke høre mere fra dem.

Det ville være en langt, langt mere moderne og konstruktiv indfaldsvinkel at give alle førtidspensionister i det her land en chance for at blive revisiteret, for en visitering er jo ikke bare en straf. En visitering er også noget, man kan vælge, hvor man siger: Jeg vil gerne prøve at se, om jeg i dag 10 år efter, at jeg blev ramt af min sygdom, måske er kommet så meget til hægterne, at jeg kan klare at arbejde 10, 15 eller 20 timer, eller jeg vil gerne prøve, om jeg kan få et fleksjob. Men det må folk åbenbart ikke. De må nemlig ikke søge om at blive revisiteret ind i den nye førtidspensionsordning.

Det vil være vores påstand, at for de samme penge, som vi nu giver 25 pct. af førtidspensionisterne passiv forsørgelse for, kunne vi give alle førtidspensionister mulighed for at blive revisiteret ind i den nye ordning. Vi fatter simpelt hen ikke, at regeringen ikke ønsker at give folk den valgmulighed. Det er, som om regeringen fører socialdemokratisk politik, som socialdemokratisk politik var i 1970'erne. Det klæder ikke en borgerlig regering anno 2005.

Derfor synes vi ikke, at det er et kønt forslag. På overfladen ser det sympatisk ud. Vi under de mennesker, der får en økonomisk håndsrækning, den økonomiske håndsrækning. Men tænk, hvad de penge kunne bruges til, hvis man brugte dem på den rigtige måde. Vi synes altså ikke, at det er udtryk for den rigtige socialpolitiske tankegang.

Vi synes, det er et udtryk for, at regeringen ikke vil tage fat om de ganske alvorlige problemer, der er med at få flere mennesker ind på arbejdsmarkedet, og vi frygter, at det her er et ud-

tryk for, at man i forbindelse med de velfærdsreformer, vi skal til at diskutere i de kommende måneder, vil lægge et meget lavt ambitionsniveau. Hovedbudskabet vil være: Lad os sende nogle flere penge til folk, men lad os ikke tage deres grundlæggende menneskelige og sociale problemer alvorligt.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF mener i sandhed ikke, at der er en eneste overførselsindkomst i det her land, som er for høj, tværtimod. SF ønsker et generelt løft til alle førtidspensionister.

Når det så er sagt, skal SF hermed kvittere for, at regeringen og Dansk Folkeparti har valgt SF's model til forbedring af førtidspensionisternes forhold. I årevis har førtidspensionister på den gamle ordning haltet bagefter i forhold til førtidspensionister på ordningen efter den seneste førtidspensionsreform. Allerede dengang ville SF gerne have haft alle med. Det ville et flertal i Folketinget ikke dengang, et flertal, som både omfattede den daværende regering og de nuværende regeringspartier.

SF's løfte til førtidspensionisterne var dengang, at vi ville gøre alt for, at forskellene blev udlignet, og jeg vil da gerne kvittere over for Dansk Folkeparti for, at de har kæmpet den her kamp sammen med SF, og at Dansk Folkepartis position i forhold til den siddende regering altså også en sjælden gang kan udmønte sig til noget positivt.

Vi havde under finanslovforhandlingerne ingen forbehold over for indholdet. Det var som allerede nævnt SF, der foreslog modellen. Vændene skiltes kun ved finansieringsmodellen, men det skal ikke skille os ad, når forslaget skal til afstemning.

Vi har statsministerens ord for, at den her regering ikke ønsker større ulighed. Vi ser det dagligt modsagt af regeringens og Dansk Folkepartis egen politik, men behandlingen af L 68 i dag er en undtagelse, og jeg skal derfor videregive SF's støtte til forslaget.

Kl. 10.50

Formanden:

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge. Så er det fru Majbrit Berlau som ordfører.

Majbrit Berlau (EL):

Da Enhedslistens socialpolitiske ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet at viderebringe Enhedslistens holdning til det her forslag.

Som udgangspunkt mener vi, at det er et nærligt forslag. Vi er forargede over, at man finder, at et løft med så få ekstra kroner til den enkelte pensionist vil give et acceptabelt niveau at leve for. Det er ikke udtryk for, at jeg ikke kan se, at et løft på 500 kr., 1.000 kr. eller 2.000 kr. for den enkelte familie faktisk er et ret stort løft i den aktuelle situation. Men det løfter dem ikke til et acceptabelt leveniveau, det løfter dem ikke til det niveau, hvor de faktisk har mulighed for og økonomisk overskud til at engagere sig socialt og samfundsmæssigt i det omkringliggende samfund.

Vi ser i høj grad, at for mange førtidspensionister isolerer sig udeomkring i samfundet. De isolerer sig, fordi de ikke har det overskud, der skal til for at lægge engagementet. Det har man altså ikke, hvis man ikke har penge i pungen til at klare sig i hverdagen for, hvis man ikke har råd til at sikre, at ens børn holder en ordentlig børnefødselsdag, hvis man ikke har råd til at tage børnene med på ferie, hvis man ikke kan sikre, at man har ordentligt tøj, kan komme i biografen indimellem eller deltage i nogle kulturbegivenheder. Det er i virkeligheden det økonomiske råderum, som jeg mener er det reelle råderum, vi skal måle på.

Det løfter det her forslag altså ikke de førtidspensionister op på. Det beklager vi meget i Enhedslisten, og vi beklager generelt, at der er en sådan nærig tilgang til, hvordan vores førtidspensionister skal leve i det her samfund.

Vi er af den opfattelse, at samtlige førtidspensionister skulle hæves til det nye niveau og så have 1.000 kr. ekstra – det må være det niveau, det kan være rimeligt at leve for – og så med en ekstra tilførsel, afhængig af om man har børn eller specielle udgifter.

Det her forslag er en mindre forbedring, det må vi erkende, og derfor vil vi også støtte forslaget, men det er nærligt. Jeg er særlig trist ved at se Dansk Folkeparti, der normalt udlægger sig som førtidspensionisternes forsvarer, mene det her reelt, mene, at det er nok, og her fra talerstolen fuldstændig undlade at svare på spørgsmålene om, hvorvidt førtidspensionen faktisk hæves til et økonomisk niveau, som førtidspensionisterne kan leve for om måneden, og som er godt nok. Det synes jeg er sløjt, og jeg synes, at det er et udtryk for, at Dansk Folkeparti mere

har det i munden, end viser det og omsætter det til handling.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for de rigtig mange positive tilkendegivelser, der er blevet givet i dag, men må også sige, at jeg er lidt forbavset over Det Radikale Venstres holdning til forslaget.

Så må jeg også sige til Enhedslisten, at hvis man ikke engang kan glæde sig over dette lovforslag og de markante forbedringer, der nu bliver skabt for omkring 50.000 førtidspensionister, er det altså et ualmindelig udpræget sortsyn, der præger Enhedslisten.

Jeg kan næsten ikke lade være med at spørge Enhedslistens ordfører: Når alle nu skal hæves til det nye niveau – jeg skal komme tilbage til, at det vil der altså ikke være tale om, for der er nogle i det gamle system, der får mere end på den nye ordning – plus 1.000 kr. ekstra, er det så 1.000 kr. om året, 1.000 kr. om måneden, 1.000 kr. om ugen eller 1.000 kr. om dagen? Der var næsten ingen grænser i ordførerens ordrige udlægning af teksten for, hvor meget ekstra der egentlig skulle gives. Det er jo det der med, at der åbenbart ikke er plads til nogen økonomiske prioriteringer i Enhedslistens regi.

Det, der kan ærgre mig, er, at det er så vanskeligt for visse af oppositionspartierne at anerkende, at det rent faktisk er et rigtig flot resultat, Dansk Folkeparti og regeringen er nået frem til. Der er to hovedelementer i forslaget.

Det første formål er, at vi får løftet modtagere af almindelig og forhøjet almindelig førtidspension til niveauet for mellemste førtidspension. Det vil sige, at vi reelt afskaffer de to laveste ydelsesniveauer.

Kl. 10.55

Så er der det andet formål, nemlig at afskaffe en uansigtsmæssig forskelsbehandling af gifte og samlevende førtidspensionister, en forskelsbehandling, som i dag indebærer, at der kan være store økonomiske fordele for gifte pensionister ved at lade sig skille og så fortsat bo sammen. Jeg synes, at den konservative ordfører gjorde særdeles meget ud af det, og det er meget positivt, at vi får løst det problem og den helt urimelige forskelsbehandling.

Når Socialdemokratiets ordfører så begynder at tale om, at alle skal løftes over på den nye ordning, ligesom Enhedslistens ordfører var inde på det, må jeg jo understrege, at de, der er på det højeste niveau i den gamle førtidspensionsordning, faktisk har et højere ydelsesniveau end

det, der gør sig gældende i den nye førtidspensionsordning, og alene det er en grund til, at man ikke bare skal inkludere alle i den nye ordning.

Vi vil også være i den situation, hvis man yderligere skulle løfte pensionen, at vi kommer op på et niveau, hvor førtidspensionisterne på den gamle ordning, når vi inkluderer muligheden for supplerende tilskud, faktisk vil kunne overhale nye førtidspensionister indenom, og det ønsker regeringen ikke. Det er altså vigtigt, at man tager højde for de forskellige muligheder, der er i de to ordninger.

Det, vi har valgt, er en model, hvor alle førtidspensionister på den gamle ordning bliver på den ordning, fordi de samtidig bevarer retten til boligydelse, til varmetillæg, til andre særydelser, som netop er forbeholdt pensionister på den gamle ordning. Det synes jeg at ordførerne fuldstændig glemmer at tage i betragtning i forhold til eventuelt at løfte dem over i den nye ordning. Så den model, vi har valgt, har den klare fordel, at der ikke er nogen, der bliver stillet ringere, og det er jo i modsætning til de forslag, der har været fremme.

Så er der den anden model, man kunne gribe til, nemlig at give mulighed for, at førtidspensionister på den gamle ordning kunne komme over på den nye ordning og gennemgå hele det sagsbehandlingsforløb, der er i forbindelse med den nye ordning.

Det synes jeg heller ikke er en god løsning, for det vil skabe en enorm usikkerhed blandt dem, der allerede har fået tilkendt deres førtidspension efter den gamle ordning. Det vil være uvist for dem, hvordan de vil være stillet fremover. Man kunne sagtens forestille sig, at de kunne komme i den situation, at de efter en arbejdsprøvning måske slet ikke var i en situation, hvor de efter den nye ordning var berettiget til førtidspension. Det vil skabe en enorm usikkerhed, og den situation ønsker jeg ikke at bringe førtidspensionisterne i.

Jeg synes til gengæld, at hr. Martin Lidegaard havde fat i et tema, som er værd at diskutere, nemlig beskæftigelsesmulighederne for førtidspensionisterne i det hele taget.

Det er jo sådan, at når vi kigger på førtidspensionister på den gamle ordning, er det rigtigt nok, at der teoretisk set er en forskel i arbejdsevnenemulighederne. Men når vi ser på, hvordan det rent faktisk forholder sig, er der ikke en forskel som sådan på den førtidspensionsordning, man er på, og den beskæftigelse, man måtte have. Så det, at der er forskellige kategorier i den gamle

ordning, afspejler sig ikke i form af, at der er en højere beskæftigelsesgrad f.eks. blandt dem på de laveste ordninger.

Men der er et helt generelt problem, som jeg synes det er værd at kigge på. I den pulje, som vi i enighed er blevet enige om at afsætte i det seneste satspuljeforlig til social aktivering, er der netop mulighed for at gå ind og se på, om vi mere målrettet kunne tage nogle initiativer rettet mod de førtidspensionister, som ønsker en fortsat tilknytning til arbejdsmarkedet. En tidligere undersøgelse viser, at der faktisk er mange, der gerne vil opretholde tilknytningen, og det er selvfølgelig, fordi det er meget værdifuldt at have tilknytningen til arbejdsmarkedet og være en del af det fællesskab, der foregår der. Så jeg vil gerne se positivt på, hvilke muligheder der kunne være for yderligere at fremme muligheden for, at førtidspensionister får en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til socialministeren, først fra fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, at ministeren i sit svar glemte en væsentlig ting, nemlig at kvittere for, at der fra Socialdemokratiets side er håndslag på, at vi støtter forslaget, som det ligger. Det betyder ikke, at vi siger, at det er det bedste resultat, man kunne have opnået. Vi mener stadig væk, at det havde været langt, langt bedre at få løftet alle pensionister allerede i år 2006, men ja, det er et skridt i den rigtige retning.

Kl. 11.00

Må jeg så ikke bare sige, at der i vores forslag ligger to meget præcise krav. Det første er, at ingen skal genvisiteres. Jeg er meget enig med ministeren i, at det vil skabe en unødvendig usikkerhed i mange menneskers liv. Det andet er, at ingen må gå ned i ydelse.

Vi har jo anerkendt fra starten af, at der er pensionister på den gamle ordning, der i dag faktisk opretholder et højere økonomisk niveau end pensionister på den nye ordning. Derfor har det hele tiden været et princip for os, at ingen skal gå ned i ydelse; der skulle kun være tale om et økonomisk løft til dem, der har behov for det.

Må jeg så ikke bare slutte af med at spørge ministeren, om det ikke efter ministerens opfattelse ville have været bedre for pensionister på

den mellemste ordning, hvis de havde været inkluderet i forslaget her.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan jo høre på den socialdemokratiske ordfører, at socialdemokraterne er meget frustrerede over, at de rent faktisk ikke har haft indflydelse på den endelige model, der er valgt, og har lukket sig selv ude fra at have den indflydelse.

Som jeg gjorde rede for, har vi valgt en model, som jeg synes er meget rimelig og fair, og som tager hånd om at løfte dem på de laveste ydelsesniveauer til det mellemste niveau.

Hvis vi skulle tage yderligere initiativer, så ville man blive bragt i en situation, hvor man med muligheden for de forskellige supplerende tillæg, der er på den gamle ordning, faktisk kunne blive væsentligt bedre stillet end personer på den nye ordning. Det har jeg klart understreget at regeringen ikke ønsker. Det synes vi ikke ville være en fair måde at gribe det an på.

Det har også været meget afgørende for regeringen, at vi ikke skulle skabe usikkerhed for pensionisterne på den gamle ordning i form af at stille krav om, at de skulle gennem en ny visitation i den nye ordning.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil gerne sige, at som socialdemokrat og som folketingsmedlem går jeg ikke rundt og er særlig optaget af, hvordan det politiske spil på Christiansborg foregår. Så nej, det er ikke rigtigt, at jeg er frustreret over, at vi ikke har fået en bred aftale.

Jeg synes, det er ærgerligt, at en så vigtig sag som lige præcis førtidspensionsområdet får lov til at være gidsel i det politiske spil på Christiansborg, for jeg tror ikke, der er nogen som helst, der er i tvivl om, at havde regeringen og Dansk Folkeparti ønsket at skabe en bred aftale om det her, var vi flere partier, der gerne havde lagt stemmer til. Jeg tror snarere, at situationen er den, at regeringen og Dansk Folkeparti overhovedet ikke har ønsket at forhandle. Vi har i hvert fald ikke været indkaldt til reelle forhandlinger.

Det er ikke et problem for Socialdemokratiet, det vil jeg gerne sige. Det er ikke et problem for os som parti, men det er et problem for landets førtidspensionister, for havde vi lavet en bred politisk aftale på det her område, så havde vi ikke alene sikret, at de førtidspensionister på

den gamle ordning, der er på den almindelige og på den almindelige forhøjede pension, havde fået en højere pension, så havde vi faktisk også kunnet få alle de førtidspensionister, der er på den mellemste ordning, med. Dermed havde vi kunnet skabe et politisk resultat, der ville være positivt for mange flere mennesker, og som ville række meget længere ind i fremtiden.

Det har der ikke været et ønske om fra regeringens side, men det er ikke synd for Socialdemokratiet. Det er synd for landets førtidspensionister, fordi vi faktisk i år havde muligheden for at lave en bred aftale.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes altså, det er synd for Socialdemokratiet, at man ikke søger noget indflydelse, for det er det, vi er her i Folketinget for. Så jeg må sige, at jeg er meget forbavset over, at den socialdemokratiske ordfører ikke synes, det er et problem for Socialdemokratiet, at man ikke har indflydelse. Det synes jeg er en meget stærk udmelding at komme med. Det er også første gang, jeg hører om et folketingsmedlem, der ikke er optaget af det politiske spil på Christiansborg, for jeg synes faktisk, at det er derfor, vi er her.

Socialdemokratiets ordfører taler om, at dem på den mellemste ordning også skal løftes, men jeg har på saglig vis gjort rede for, at med de muligheder, man har for særlige tillæg og forskellige ydelser på den gamle ordning, vil vi hermed altså stille den gruppe af pensionister væsentligt bedre end dem, der er på den nye ordning. Jeg synes simpelt hen, at det er ren overbudspolitik, at Socialdemokratiet kommer med det forslag om at gå det skridt videre, så de skal have mulighed for at få meget mere end dem på den nye ordning. Det synes jeg er en useriøs tilgang til det.

Som nævnt synes jeg, at vi har valgt en model, som er særdeles rimelig, og som netop tager fat dér, hvor problemerne er.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Inden det her nu går op i en kamp mellem regeringen og Socialdemokraterne, så synes jeg faktisk, at vi lige skal holde fokus et øjeblik på, hvem det drejer sig om. Det drejer sig rent faktisk om nogle af de fattigste i det her samfund, nemlig førtidspensionisterne.

Grunden til, at jeg brugte mange ord i min ordførertale, som ministeren refererer til, f.eks.

ord som nærig, er sådan set, fordi jeg er af den opfattelse, at det er nærigt, når vi lever i et samfund, der er så rigt som Danmark. Der er råd til velfærd, og velfærd er i mine øjne ikke et, kan man sige, bidrag til et lidt større økonomisk råderum, det er at sikre, at folk faktisk har et økonomisk fundament, så de kan indgå i samfundet på samme vilkår som alle andre.

Kl. 11.05

Her har Enhedslisten en meget klar politik: Ingen mennesker i Danmark skal leve for under 12.000 kr., og de overførselsindkomster, som på nuværende tidspunkt ligger over det beløb, skal hæves med 1.000 kr. om måneden. Det er ikke overbudspolitik. Men det er udtryk for regeringens og Dansk Folkepartis mangelfulde prioritering eller uretfærdige prioritering, når man vil kaste nogle små krummer til førtidspensionisterne og så fortsat give gaver til boligejerne udeomkring i landet eller til Mærsk Mc-Kinney Møller eller til nogle af de andre store koncerner i det her land.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan forstå, at fru Majbrit Berlau synes, at det er små krummer, der ligger i det her lovforslag. Sådan tror jeg ikke at landets førtidspensionister på de to laveste ydelser ser på det. Jeg tror faktisk, at de synes, at der er grund til virkelig at anerkende Dansk Folkeparti og regeringen for at have taget hånd om den gruppe, som jo er en gruppe, som har en varig nedsat erhvervsevne. Det er derfor, vi har ønsket at sætte ind i forhold til den gruppe.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg kan afsløre for socialministeren, at det er små krummer set i forhold til de andre gaver, der konstant gives ud til det danske erhvervsliv af den her regering. Sådan vil mange førtidspensionister også opfatte det, når de ser det endelige finanslovsforslag og ser, hvordan de rige fortsat bliver rigere og de fattige fortsat bliver fattigere.

Det er små krummer, der er blevet givet til førtidspensionisterne i det her forslag. Det er ikke ensbetydende med, at de ikke får et større økonomisk råderum, det har vi jo også anerkendt ved at sige, at vi stemmer for forslaget, men jeg synes, det er nærigt af regeringen, og jeg synes, det er udtryk for en asocial socialpolitik.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg bliver nødt til at oplyse fru Majbrit Berlau om, at det faktisk er sådan, at de fattigste også bliver rigere i det her samfund. Det er jo netop, fordi vi har sørget for at indrette et rigtig velfungerende velfærdssamfund, hvor vi sørger for, at når der er en positiv økonomisk udvikling, kommer den også dem med de laveste indkomster til gode gennem hele den satsreguleringsmekanisme, vi har lavet. Det synes jeg er rigtig godt, for det er den allerbedste måde at sikre, at den økonomiske fremgang også kommer dem, der er økonomisk dårligt stillet, til gode.

Man kan jo blive helt forvirret over fru Majbrit Berlaus kommentarer, om de indebærer, at Enhedslisten stemmer for lovforslaget eller ej, eller om man simpelt hen synes, det er så småkrummeagtigt, at man end ikke gider beskæftige sig med det.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne først beklage over for ministeren, hvis jeg ikke har udtrykt mig klart. Jeg har efter fattig evne forsøgt at beskrive, hvad vores forhold til det her lovforslag er. Det tror jeg ikke der er mange andre der er i tvivl om.

Men så vil jeg i øvrigt gerne kvittere for ministerens invitation til at prøve at kigge på, hvordan vi kan give flere førtidspensionister en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet. Men hvis ministeren har den interesse, må jeg knibe mig selv i armen for at sikre mig, at jeg virkelig var vågen, da jeg hørte landets socialminister sige, at grunden til, at hun ikke kunne tilslutte sig det radikale forslag om, at alle førtidspensionister skulle have valgmuligheden for selv at vælge at blive visiteret til den nye ordning, var, at det ville skabe usikkerhed om, hvorvidt de var arbejdsegnede.

Jeg forstår det sådan, at den store risiko skulle være, at det faktisk viste sig, at de var berettigede til at få et job, at det er problemet. Regeringens problem med at give folk en mulighed for at blive visiteret er, at de kunne risikere at få et arbejde. Siden hvornår er det blevet det store problem for socialministeren?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det synes jeg ikke ville være så problematisk. Som nævnt vil jeg netop gerne prøve at se på,

hvordan vi i øvrigt kan styrke førtidspensionisternes mulighed for at bevare og have en tilknytning til arbejdsmarkedet. Men man kunne jo også tænke sig en situation, hvor grundlaget for overhovedet at få en førtidspension eller blive visiteret til et fleksjob eller lignende måske slet ikke ville være til stede.

Spørgsmålet er, om man som førtidspensionist vil tænke de konsekvenser igennem i forhold til hele det sagsforløb, man så skal igennem med arbejdsprøvning og med usikkerheden om, hvilken situation man så egentlig ender i.

Den usikkerhed ønsker jeg ikke at skabe for førtidspensionisterne. Jeg synes, vi skal holde fast i, at man før førtidspensionsreformen blev visiteret efter den gamle ordning. Den gælder fortsat, dog med de forbedringer, som vi forhåbentlig får vedtaget med det her lovforslag. Så er det den nye ordning, altså efter førtidspensionsreformen, med en helt anden tilgang i forhold til visitationen af førtidspension.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Som ministeren selv har sagt, var grunden til, at et meget, meget bredt flertal, også ministerens eget parti, lavede en ny førtidspension, at vi var enige om, at den gamle måde at gøre tingene på dels var ydmygende for de folk, der kom ind i systemet, dels fokuserede på folks begrænsninger i stedet for på folks ressourcer.

Derfor kan jeg ikke forstå, at ministeren synes, det ville være et kæmpe problem at give folk mulighed for selv at vælge. Jeg vil ikke tvinge alle til at blive visiteret. Men jeg spørger ministeren, hvorfor hun ikke vil give folk mulighed for selv at vælge at blive revisiteret ind i den ordning, som vi alle sammen er enige om er meget bedre. Hvorfor vil ministeren ikke det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan kun gentage, at jeg ikke ønsker at skabe den usikkerhed, der vil ligge i, at man så skulle vurderes efter den nye ordning.

Samtidig vil jeg gerne sætte fokus på, hvordan førtidspensionister også på den gamle ordning kan få bedre mulighed for at få en tilknytning til arbejdsmarkedet, og prøve at gå ind og se på gennem den pulje, vi har afsat til social aktivering, hvilke initiativer der kunne gå i denne retning.

Formanden:

Tak til socialministeren. Så er det fru Mette Frederiksen som ordfører i anden runde.

Mette Frederiksen (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg synes, det var en fuldstændig unødvendig og også meget arrogant slutreplik, som socialministeren havde til den diskussion, vi havde om forløbet her.

Selvfølgelig er Socialdemokratiet på Christiansborg for at opnå politiske resultater. Det er derfor, hvert eneste politiske parti er repræsenteret her. Det er selvfølgelig det, der bærer den enkelte parlamentarikers politiske arbejde.

Vi har i Danmark haft en lang, solid og stolt tradition for brede forlig, brede aftaler, især hvad angår de store områder, der har særlig betydning for vores samfund, eksempelvis en finanslov. Det er en tradition, der er blevet brudt de seneste 4 år. Vi har igennem årtier med skiftende regeringer kunnet samarbejde, kunne indgå brede politiske forlig, kunnet tage hensyn til hinandens mærkesager, indgå fornuftige kompromiser og finde bæredygtige løsninger for vores samfund.

De seneste 4 år har der været en helt anden situation i det danske Folketing. Vi har aldrig nogen sinde før i nyere dansk politisk historie oplevet en regering, der i så høj grad læner sig op ad kun et enkelt parti, når der skal vedtages vigtige politiske beslutninger.

Lad mig her nævne beslutningen om, at Danmark skal gå i krig i Irak. Lad mig her nævne beslutningen om en kommunalreform. Lad mig her nævne en række større finanspolitiske aftaler. Det er jo en situation, vi som parti bliver nødt til at forholde os til. Det betyder ikke, at vi er enige i den prioritering. Vi mener faktisk, at især på det socialpolitiske område fortjener danskerne og ikke mindst de danskere, der lever mest udsat i det her samfund, at vi er mange partier, der bakker op om de aftaler og den politik, der skal føres.

Jeg vil gerne have lov til at fastholde, at når det i år ikke er lykkedes at få en bred politisk aftale om landets førtidspensionister og de økonomiske vilkår, der skal gælde for dem, er det ikke, fordi der ikke har været flere politiske partier i Folketinget end de tre partier, der står bag finanslovaftalen, der har ønsket det. Vi er faktisk en række partier, der meget direkte og meget konkret har peget på, hvordan man kunne skabe en bedre økonomisk løsning for en række af vores førtidspensionister i Danmark, men regerin-

gen og Dansk Folkeparti har ikke ønsket at indgå en bred aftale.

I den forbindelse må jeg fastholde, at det er da ikke først og fremmest et problem for hverken enkelte politikere eller enkelte politiske partier. Det er da et problem for vores førtidspensionister. Det er da et problem for de tusindvis af danskere, der kunne have fået en bedre hverdag, kunne have fået et bedre økonomisk fundament for deres hverdag, såfremt det netop ikke var gået op i spillet på Christiansborg, hvor vi havde fundet hinanden i et gensidigt ønske om at skabe nogle bæredygtige, gode politiske løsninger.

Lad mig derfor slutte med at sige: Nej, det er aldrig et problem for et politisk parti, at der er et flertal af partier, der bruger magtens arrogance til at vedtage forslag med snævre flertal, men det er et problem for vores samfund, at der lige nu ikke er større respekt for folkestyret og for det brede samarbejde i Danmark.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil bare ganske kort spørge: Stemmer Socialdemokraterne for det forslag, der ligger her?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg har allerede under min ordførertale og senere i en replik til ministeren tilkendegivet, at ja, det gør vi, fordi vi mener, at det er et skridt i den rigtige retning. Men det ændrer jo ikke det grundlæggende, nemlig at hvis der havde været et politisk ønske og vilje til det, havde vi i år kunnet skabe en bredere finanspolitisk aftale for vores førtidspensionister – en løsning, der havde omfattet flere personer, og som kunne have rakt længere ud i fremtiden end den meget lille aftale, som nu er indgået af et snævert flertal i Folketinget.

Kl. 11.15

Derfor vil jeg igen gerne understrege: Ja, vi stemmer for forslaget, fordi vi synes, det er et skridt i den rigtige retning, men hvis man mener noget med det samarbejdende folkestyre, skal man selvfølgelig som regering søge at få så brede politiske flertal for sine forslag som overhovedet muligt, og det mener vi ikke er sket i denne sag.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er ikke, fordi jeg skal komme med mange kommentarer, for jeg forstår godt fru Mette Fre-

deriksens behov for at tage ordet og forklare sig. Men jeg bliver nødt til at kommentere det sidste.

Regeringen inviterede alle partier til drøftelser, og det har vi gjort på alle mulige områder, fordi vi er interesserede i at samarbejde med de partier, som ønsker at tage et ansvar på flere områder, så der kommer sammenhæng i tingene.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen på ingen måde bevidst har valgt kun at samarbejde med nogle, til trods for at vi jo har et glimrende samarbejde med Dansk Folkeparti. Vi har tværtom inviteret til et bredt samarbejde i mange forskellige sammenhænge, og jeg glæder mig over, at langt de fleste af Folketingets partier vælger at indgå forlig på de forskellige områder. Det er jo op til Socialdemokratiet selv at vælge sin kurs, og jeg studser over, at man er gået fra forhandlingerne på så mange områder, men det er jo Socialdemokratiets valg.

Fru Mette Frederiksen sagde her til sidst, at det bare var en lille aftale, men det vil jeg altså tage afstand fra. Jeg synes, det er en rigtig god aftale, og jeg synes også, det er en stor aftale, fordi vi nu forbedrer forholdene for ca. 50.000 førtidspensionister.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 69: Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Nedsættelse af aldersgrænsen fra 23 år til 18 år for, hvornår børn indgår i boligstøtteberegningen som børn, m.v.). Af socialministeren (Eva Kjer Hansen). (Fremsat 16/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Som formanden så rigtigt siger, handler dette lovforslag om individuel boligstøtte. Det går ud på at harmonisere reglerne for, hvornår myndighedsalderen indtræder, så man ikke er at regne for et barn, når man er fyldt 18 år.

Vi synes, det er meget rimeligt, at det nu bliver det samme på dette område som i resten af den gældende lovgivning i Danmark, nemlig at forældres forsørgelsespligt ophører, når børnene bliver 18 år. Så er det heller ikke rimeligt, at man får forhøjet boligstøtte til hjemmeboende børn, efter at de er fyldt 18 år og dermed har nået myndighedsalderen og i den juridiske terminologi er blevet voksne.

Vi synes også, det er meget rimeligt, når det ses i sammenhæng med de gældende regler for overførselsindkomster og andre indtægter til personer over 18 år. De har mulighed for at få både kontanthjælp og SU, og for begges vedkommende opvejer det til fulde de manglende indtægter, som følger af, at støtten bliver aftrappet. De indtægter, man kan få, er større end den støtte, man kommer til at mangle. Så vi mener egentlig, det er meget rimeligt, at der nu harmoniseres, så reglerne kommer på linje med de øvrige gældende regler for myndighedsalderen.

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren. Først er det fru Majbrit Berlau.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg forstår på ordføreren, at hun opfatter det som rimeligt, men jeg skal bare lige høre, om ordføreren også opfatter det som rimeligt, at når barnet bliver 18 år, er der faktisk ikke nogen lejligheder, hvor den 18-årige kan flytte hen, fordi der er en stor mangel på ungdomsboliger her i landet. Det betyder, at familien er tvunget til at lade den 18-årige blive boende hjemme, og mange familier har egentlig også interesse i det, eftersom de fleste 18-årige her i landet er under uddannelse og derfor foretrækker at blive boende hjemme hos familien.

Kl. 11.20

BL anfører, at en familie rent faktisk kan miste 6.000 kr. om året som følge af forslaget. 6.000 kr. er meget for en økonomisk trængt familie, så jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren forholde sig til, om det er sådan, at Venstre vil stå i